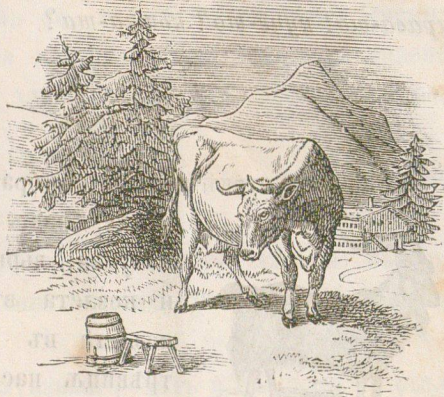

опашка гола,
копыта рас-
цѣпены, трѣ-
вѣ пасе, прѣ-
жива, водѣ
ше, мучи и
реве, дома-
кынкѣ зове:
„Я излѣзь, до
макынкѣ; из-
неси котлен-

це, донесла съмь на дѣчица пълно вымя млячице.

Прѣспирня между животны.

Крава, конь и куче ся спрѣчкали за стопанина си, кого отъ тѣхъ той най-много обычя.

— То ся знае, че мене, реклѣ конь-тѣ, азѣ карамь дърва, носѣжъ жито; той мя ѣзди и на градѣ кара: тѣжко му и горко безѣ мене.

— Не, стопанинкѣ-тѣ обычя мене повече, — казала крава-та: азѣ хранѣжъ съ мляко всичкѣ-тѣ му челядѣ.

— Не, мене повече обычя, казало куче-то: азѣ му чювамь имота.

Стопанинкѣ-тѣ чюлѣ прѣспирня-та и реклѣ: „стига сте ся прѣспирали на-пусто: всичкы сте ми по-трѣбны, и всякой отъ васѣ е добръ на мѣсто-то си.“